

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 21. října 2025 v senátě složeném z předsedkyně JUDr., Mgr. Ivany Doubkové a soudců JUDr. Ondřeje Načeradského a JUDr. Markéty Polanecké **odvolání a) obžalovaného M [REDACTED] D [REDACTED]**, narozeného [REDACTED] v [REDACTED], **b) státního zástupce** Okresního státního zastupitelství Praha - západ proti rozsudku Okresního soudu Praha - západ ze dne 8. července 2025, číslo jednací 14 T 1/2025-368, a rozhodl

takto:

I.

Podle § 258 odstavec 1 písmeno e), odstavec 2 trestního řádu se napadený rozsudek **částečně ruší, a to ve výroku o trestu.**

Podle § 259 odstavec 3 trestního řádu se při nezměněném výroku o vině přečiny porušování domovní svobody podle § 178 odstavec 1, 2 trestního zákoníku a poškození cizí věci podle § 228 odstavec 1, 3 písmeno d) trestního zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odstavec 1 trestního zákoníku ve věci **znovu rozhoduje tak, že**

obžalovaný

M [REDACTED] D [REDACTED], narozený [REDACTED] v [REDACTED], živnostník, trvale bytem [REDACTED]

se odsuzuje

za tyto přečiny a za sbíhající přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odstavec 1, 2 písmeno d) trestního zákoníku, jímž byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu Praha-západ ze dne 26. 11. 2024, číslo jednací 14 T 106/2024-187,

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kulhavá

podle § 228 odstavec 3, § 43 odstavec 2 trestního zákoníku **k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 18 měsíců**, jehož výkon se podle § 81 odstavec 1, § 82 odstavec 1 trestního zákoníku **podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 24 měsíců**.

Podle § 67 odstavec 2 písmeno b), § 68 odstavec 1, 2 trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá **peněžitý trest v počtu 50 denních sazeb po 2 000 Kč, tj. celkem 100 000 Kč**.

Podle § 43 odstavec 2 trestního zákoníku se **ruší výrok o trestu** v rozsudku Okresního soudu Praha – západ ze dne 26. 11. 2024, číslo jednací 14 T 106/2024-187, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

II.

Podle § 256 trestního řádu se odvolání obžalovaného **zamítá**.

Odůvodnění

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný M. [redacted] D. [redacted] **uznán vinným** přečiny porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 trestního zákoníku a poškození cizí věci podle § 228 odst. 1, 3 písm. d) trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, jichž se podle skutkových zjištění okresního soudu dopustil tak, že dne 12. 9. 2023 okolo 9.00 hodin v T. [redacted] okr. Praha – západ, v ul. [redacted] se záměrem vyvolat požár, vnikl dvakrát v krátkém časovém odstupu bez souhlasu oprávněných uživatelů J. [redacted] H. [redacted] a S. [redacted] H. [redacted] na částečně oplocený pozemek přínaležející k rodinnému domu č. p. [redacted], kde při druhém vstupu na pozemek v dřevěné pergole v blízkosti rodinného domu vložil mezi suchá na sobě naskládaná polena dřeva o výšce 2 metry a šířce 6 metrů tuhý podpalovač, zapálil jej a z místa odešel, čímž způsobil požár, který však sousedé uhasili, a jen díky včasnému uhašení požáru nedošlo ke shoření pergoly a rodinného domu a vzniku škody poškozeným manželům H. [redacted] na pergole a rodinném domě ve výši 4 116 270 Kč a na vybavení domu ve výši 109 750 Kč.
2. Za tyto trestné činy a dále za sbíhající přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odstavec 1, 2 písmeno d) trestního zákoníku, jímž byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu Praha-západ ze dne 26. 11. 2024, číslo jednací 14 T 106/2024-187, byl obžalovaný **odsouzen** podle § 228 odst. 3, § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 18 měsíců, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 24 měsíců.
3. Okresní soud také v souvislosti s uložením souhrnného trestu podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku zrušil výrok o trestu v dotčeném rozsudku Okresního soudu Praha-západ ze dne 26. 11. 2024, číslo jednací 14 T 106/2024-187, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.
4. Proti tomuto rozsudku podali v zákonné lhůtě **odvolání jak obžalovaný, tak i státní zástupce** Okresního státního zastupitelství Praha západ.
5. **Obžalovaný odvolání** směřující již do výroku o vině, které odůvodnil prostřednictvím své obhájkyne, strukturoval do několika částí, v nichž okresnímu soudu vytýká podstatné vady řízení a nedostatečně zjištěný skutkový stav, respektive pochybnosti o správnosti skutkových zjištění. Konkrétní pochybení pak shledává za prvé v manipulaci s důkazním materiálem, přičemž argumentuje tím, že tuhý podpalovač byl manipulován svědkyní H. [redacted] ještě před příjezdem policie a místo činu nebylo po dobu 30 hodin zajištěno, což zásadně narušuje autenticitu důkazního materiálu. Stejně tak kamerové záznamy byly policii předány až po téměř 30 hodinách, během nichž je prohlíželo a komentovalo více osob a nelze vyloučit ani jejich úpravu. Soud přesto bez kritického zhodnocení v souladu s § 2 odst. 6 trestního řádu přijal jejich autenticitu na

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kulhavá

základě pouhé důvěry ve svědky, kteří se podíleli na jeho neformálním zpracování. Obžalovaný má dále za to, že rozpor panuje i v časových údajích pokud jde o videozáznam a fotografie, když svědek H. [REDAKCE] připustil možný nesoulad času na záznamu, policejní orgán tvrdil, že čas odpovídá skutečnosti, a soud bez přesvědčivého odůvodnění přijal spekulativní závěr, že čas nemusí být přesný. Neobjasněn ze strany prvního soudu zůstal i tak zásadní rozpor, jaký představuje časová osa, konkrétně skutečnost, že obžalovaný byl na pozemku naposledy zaznamenán v 9:06 hod., zatímco vzplanutí dřeva zachycené na fotografii nastalo až v 9:25 hod. Další pochybení odvolatel shledává i v tom, že soud odmítl zohlednit další požáry v obci, jež se týkaly jeho a manželčina vozidla, které mohly naznačovat jiného pachatele a také, že bez důkazů dovodil, že na pozemku nemohla být jiná osoba než obžalovaný, ačkoliv vstupní branka nebyla zamčená a svědci neměli přímý výhled. V závěrečné části pak obhajoba obžalovaného konstatuje a uzavírá, že soud nehodnotil důkazy ve vzájemných souvislostech, jak vyžaduje judikatura Ústavního soudu, a že závěry jsou založeny na spekulacích a jednostranném hodnocení důkazů, čímž došlo k porušení zásady spravedlivého procesu a nerespektování zásady in dubio pro reo. Obžalovaný proto navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil okresnímu soudu k novému projednání a rozhodnutí, nebo aby sám obžalovaného podle § 226 písm. c) trestního řádu obžaloby zprostil.

6. Naproti tomu **státní zástupce odvolání** podal v neprospěch obžalovaného, a to výhradně do výroku o trestu. Je totiž toho názoru, že uložený trest je příliš mírný a soud měl při jeho ukládání jednak vycházet z nejprísněji trestného činu, jímž je porušování domovní svobody podle § 178 odst. 2 trestního zákoníku a jednak neměl opominout přitěžující okolnosti na straně obžalovaného, jako je rozmysl, msta, závist a snaha způsobit vyšší škodu, stejně jako fakt, že obžalovaný neprojevil sebereflexi ani snahu o nápravu a naopak se snažil očerňovat poškozené i svědky. Za daných okolností mu proto měl být uložen přísnější trest odnětí svobody vyměřený okolo poloviny zákonné trestní sazby, konkrétně ve výměře 20 měsíců s 36měsíční zkušební dobou, případně s uložením vedlejšího peněžitého trestu v počtu 30denních sazeb po 2 000 Kč.
7. Krajský soud v Praze jako soud II. stupně z podnětu podaných odvolání přezkoumal podle § 254 odst. 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost napadeného rozsudku z hlediska vytýkaných vad, jakož i správnost postupu řízení, které jeho vydání předcházelo, a věc posoudil následovně:
8. Soud I. stupně věnoval projednávané věci **patričnou pozornost**. V hlavním líčení ve shodě s procesními předpisy provedl všechny zásadní důkazy k objasnění věci potřebné (§ 2 odst. 5 trestního řádu), které následně hodnotil podle vnitřního přesvědčení založeném na pečlivém uvážení všech okolností případu jak jednotlivě, tak především v jejich souhrnu (§ 2 odst. 6 trestního řádu). Svůj postup také patričným způsobem popsal a logicky i věcně vysvětlil ve smyslu požadavků kladených na odůvodnění rozsudku podle § 125 trestního řádu. Z odůvodnění rozsudku je tak patrné, o které důkazy opřel svá skutková zjištění, jak se vypořádal s obhajobou obžalovaného a jakými právními úvahami se řídil, když posuzoval prokázané skutečnosti podle příslušných ustanovení trestního zákoníku. Zcela jistě tak nelze přisvědčit námitce obžalovaného o spekulativním a jednostranném hodnocení důkazů, neboť je naopak zřejmé, že nalézací soud hodnotil provedené důkazy v souladu s jejich obsahem, nedopustil se žádné deformace důkazů a své hodnotící závěry jasně a logicky vysvětlily. To, že způsob hodnocení provedených důkazů nekoresponduje s představou obžalovaného, samo o sobě neodůvodňuje závěr o porušení zásad spravedlivého procesu.
9. K námitkám obžalovaného uplatněným v odvolání nutno uvést, že jsou v podstatě opakováním jeho obhajoby, se kterou se soud I. stupně náležitě vypořádal. Důvodně dospěl k závěru o vině obžalovaného zejména na základě výpovědí svědků manželů M. [REDAKCE], kteří zaregistrovali valící se dým z pozemku poškozených a hořící smrkové dříví uhasili, a rovněž fotografií, které o tom svědkyně M. [REDAKCE] vyhotovila, dále kamerových záznamů poskytnutých svědkem H. [REDAKCE], na nichž je zachycen jak pohyb obžalovaného včetně jeho opakovaného vstupu na Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kulhavá

pozemek poškozených, tak i pohyb jeho psa a jejich chování. Výpověď obžalovaného, který spáchání shora popsaného jednání popřel, a výpovědi svědků M [REDACTED] stejně jako zmíněné fotografie a kamerové záznamy soud I. stupně správně hodnotil v kontextu výpovědi poškozených manželů H [REDACTED], svědků H [REDACTED], R [REDACTED] a M [REDACTED] mladšího a především závěrů odborného vyjádření Hasičského záchranného sboru Středočeského kraje a závěrů znaleckého posudku znalce z oboru požární ochrana Ing. Kratochvíla, Ph.D., MBA, které stvrdil u hlavního líčení, i ostatních listinných důkazů (protokolů o ohledání místa činu, znaleckého posudku z oboru ekonomika, ceny a dohady), jejichž obsah podrobně rozvedl v odůvodnění napadeného rozsudku, a je třeba konstatovat, že z provedených důkazů dovedl logické a věcně správné závěry. Okresní soud bezchybně vysvětlil, na základě, kterých provedených důkazů a úvah dospěl k závěru, že mezi odchodem obžalovaného z pozemku poškozených a příchodem svědka M [REDACTED], který hned začal hasit požár, uplynuly 4 minuty a že jediným, kdo tento oheň ve dřevě poškozených mohl založit (a mohl k tomu mít i motiv), byl obžalovaný, protože nikdo jiný se v daném okamžiku na pozemku poškozených nepohyboval. Na odůvodnění napadeného rozsudku proto může odvolací soud prakticky ve všech směrech odkázat, neboť se s ním ztotožňuje a jen by opakoval to, co v odůvodnění uvedl a pregnantně vysvětlil první soud. Přesto v odůvodnění svého rozhodnutí pokládá za nutné reagovat na stěžejní námitky podaného odvolání.

10. Jako **nepodloženou domněnku** lze vyloučit tvrzenou manipulaci s důkazním materiálem, kterou obžalovaný spojuje s tím, že zbytky tuhého podpalovače nalezla po požáru svědkyně H [REDACTED] ještě před ohledáním místa policejním orgánem, který byl navíc informován až následující den cca 30 hodin po skutku. Důvodem je nejen pouhý předpoklad možného a tudíž spekulativní charakter této námitky, ale, a to především prokázání toho, že příčinou vzniku požáru bylo podle závěrů odborného vyjádření Hasičského záchranného sboru Středočeského kraje úmyslné zapálení s použitím neurčitěho prostředku, pravděpodobně na bázi dřevité vlny nebo obdobného materiálu bez obsahu detekovatelného akcelarantu a že k zahoření došlo v době, kdy svědkyně H [REDACTED] již byla mimo domov (před osmou hodinou ráno vezla děti do školky a pak jela do práce). Závěr tohoto odborného vyjádření o nedetekovatelnosti užitěho akcelarantu také zcela přesvědčivě vysvětluje i negativní výsledek fyzikálně chemického zkoumání oblečení a bot obžalovaného na prokázání přítomnosti akcelarantu hoření.
11. Stejně lichá je i další námitka obžalovaného, že nelze vyloučit ani cílenou úpravu kamerových záznamů, které byly policii předány se zpožděním 30 hodin a až po prohlídce svědky H [REDACTED], H [REDACTED] a R [REDACTED] a po jejich diskusi. Tak předně vysvětlení, které k tomu poškozená H [REDACTED] a svědek H [REDACTED] podali, **je logické a žádnou nedůvěru nevzbuzuje**, tím méně lze mluvit o nějaké účelovosti či manipulaci. Rovněž nahrávky nevykazují znaky jakýchkoli úprav, jejich děj je zcela souvislý a na sebe navazující. Závěr o autentičnosti záznamu pak není postaven na pouhé důvěře ve svědky, jak se obžalovaný domnívá, ale na porovnání údajů, které z kamerového záznamu vyplývají, s údaji, které ke svému pohybu na pozemku poškozených obžalovaný sdělil ve svých výsleších a s údaji, které je možno zjistit z fotografií a jejich metadat předaných svědkyní M [REDACTED].
12. Odvolací soud **nemohl přisvědčit obžalovanému** ani v tom, že okresní soud neobjasnil ani rozpor v časové ose, správně rozpor časových údajů kamerových záznamů z kamer nainstalovaných na nemovitosti svědka H [REDACTED] a časových údajů plynoucích z metadat fotografií pořízených svědkyní M [REDACTED], neboť je tomu naopak. Lze v tomto směru plně odkázat na odůvodnění napadeného rozsudku (zejména odstavce 14, 23, 25 a 30), které je opět logické a přesvědčivé. Důvod nevěřit svědku H [REDACTED], že časový údaj na záznamu lehce nesouhlasí s reálným časem, což je způsobeno tím, jak vypadáva proud a kamera se vypíná a on pak už reálný čas neaktualizuje, okresní soud skutečně neměl. Vedle toho si nelze ani rozumně představit, že svědek, který ve své výpovědi uvedl, že jeho partnerka, která je cizinka, z toho byla Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kulhavá

extrémně vystresovaná a sám za sebe vyjádřil znepokojení nad tím, že se podobné události dějí v jeho okolí, a proto se snaží celou událost z paměti vytěsnit, by měl zájem manipulovat s nahrávkami, které sám poskytl, nebo se dopustit křivé výpovědi.

13. I další námitka obhajoby, že to, že manželé M. žádnou osobu nepostřehli procházet po cestě, nelze vykládat jako důkaz, že tam žádná osoba nebyla a že bylo potvrzeno, že se v době skutku jejich syn nacházel ve svém příbytku, představuje **nepodloženou spekulaci**, která postrádá jakýkoli faktický základ a slouží spíše k odvádění pozornosti než k věcnému zpochybnění důkazní situace. Stejný závěr se pak týká i další odvolací výtky, s níž se první soud vypořádal (viz poslední odstavec odůvodnění napadeného rozsudku) že soud měl při svém rozhodování zohlednit další požáry v obci, jež se týkaly jeho a manželčina vozidla, které mohly naznačovat jiného pachatele.
14. Konečně oprávněné nejsou ani námitky obžalovaného směřující vůči postupu okresního soudu a jeho zjištění ve skutkové části, které podle jeho názoru a názoru jeho obhajoby naplňují znaky libovůle v hodnocení důkazů. Odvolací soud žádné pochybení tohoto druhu v neprospěch obžalovaného neshledal. O vině obžalovaného svědčí řetězec nepřímých důkazů tvořících logický a uzavřený celek, které okresní soud velmi pečlivě hodnotil v souladu s jejich obsahem jednotlivě i v jejich souvislosti ve smyslu § 2 odst. 6 trestního řádu, žádným způsobem nedeformoval jejich vypovídací hodnotu, a veškeré jeho úvahy vysvětlené v odůvodnění napadeného rozsudku (lze odkázat především odstavce 27 až 31) mají oporu v řádně provedeném dokazování a **nevykazují žádné prvky nelogičnosti či libovůle**. Ve věci proto žádné pochybnosti o vině obžalovaného žalovaným skutkem nejsou. Lze k tomu jen dodat, že ani Ústavní soud ve své rozhodovací praxi nevyklučuje odsouzení pachatele trestného činu výhradně na podkladě nepřímých důkazů (viz např. usnesení Ústavního soudu ze dne 15. 3. 2016, sp. zn. II. ÚS 357/16).
15. Správně zjištěné jednání obžalovaného pak okresní soud také bezchybně **právně posoudil** jako přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 trestního zákoníku a pokus přečinu poškození cizí věci podle § 21 odst. 1, § 228 odst. 1, 3 písm. d) trestního zákoníku, a i zde může odvolací soud zcela odkázat na správné odůvodnění napadeného rozhodnutí v odstavci 32, s nímž se zcela ztotožňuje. Není totiž pochyb o tom, že pokud obžalovaný neoprávněně vnikl na pozemek náležející k obytnému domu poškozených, aby tam vědomě a chtěně zapálil hranici naskládaného smrkového dřeva, což se mu podařilo, přičemž jen shodou okolností nezávislých na vůli obžalovaného (pro pohotovost sousedů, kteří oheň uhasili), nedošlo ke shoření pergoly a rodinného domu, tj. ke škodě na majetku v hodnotě přesahující částku 4 000 000 Kč, pak jednal v úmyslu přímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, když způsobem uvedeným v trestním zákoně porušil zájem na ochraně domovní svobody a zájem na ochraně vlastnického práva, tedy hodnot chráněných články 11 a 12 Listiny základních práv a svobod.
16. Pokud však jde o zpochybnovaný **výrok o trestu**, ohledně něj se odvolací soud mohl ztotožnit se závěry okresního soudu jen pokud jde o uložení podmíněného trestu odnětí svobody jako trestu souhrnného podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku, když obžalovaný se posuzované trestné činnosti dopustil dříve, než byl odsouzen nejprve trestním příkazem a v konečném důsledku rozsudkem Okresního soudu Praha-západ ze dne 26. 11. 2024, číslo jednací 14 T 106/2024-187, potvrzeným usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 22. 4. 2025, č. j. 10 To 77/2025-214, pro přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odstavec 1, 2 písmeno d) trestního zákoníku k peněžitému trestu v počtu 30denních sazeb po 2 000 Kč, a pokud jde o jeho vlastní výměru a výměru zkušební doby, neboť z důvodu správně ukládaného souhrnného trestu je nutné na obžalovaného hledět jako by dosud nebyl soudně trestán. Okresní soud uložil trest, který je co do druhu i výměry zákonným trestem odpovídajícím použité právní kvalifikaci, jelikož podle ustanovení § 228 odst. 3 i § 178 odst. 2 trestního zákoníku může být pachateli uložen trest odnětí svobody ve výměře od 6 měsíců do 3 let, zatímco podle § 353 odst. 2 trestního zákoníku trest odnětí svobody až na 3 léta, a zkušební doba podmíněného odsouzení vyměřena v intervalu od 1 Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kulhavá

do 5 let. Trest vyměřený za tyto tři sbíhající trestné činy v trvání 18 měsíců, tedy mírně překračující první třetinu trestní sazby, se zkušební dobou v délce 24 měsíců představující třetinu zákonné výměry, respektuje hlediska stanovená v obecných ustanoveních § 37 až § 39 trestního zákoníku o ukládání trestních sankcí a jejich přiměřenosti trestního zákoníku, i hlediska § 43 odst. 2 trestního zákoníku, podle nichž ukládaný souhrnný trest nesmí být mírnější než trest uložený rozsudkem dřívějším, a lze jej akceptovat. Okresní soud nicméně pochybil v tom, že obžalovanému, který se ke svým příjmovým poměrům vyjádřil již v přípravném řízení, neuložil současně i peněžitý trest, který byl obžalobou navrhován zcela po právu s ohledem na charakter spáchaného jednání (celková výše ohroženého majetku poškozených přesáhla hodnotu 4 milionů Kč) a jeho motivaci, jak na to upozorňuje státní zástupce ve svém odvolání, ani se k jeho uložení či neuložení v napadeném rozhodnutí nevyjádřil. Uložení peněžitého trestu vedle trestu odnětí svobody přitom zákon umožňuje v § 67 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku i za úmyslný trestný čin spáchaný bez zistné pohnutky, pokud je to vhodné a dovolují to majetkové poměry pachatele, což v tomto případě splněno je. Odvolací soud tak sdílí názor státního zástupce, že s ohledem na povahu a závažnost spáchaných přečinů i osobu obžalovaného a jeho postoj k věci je uložení peněžitého trestu nejen možné, ale i vhodné a vedle uloženého podmíněného trestu představuje účinný prostředek postihu z hlediska jeho represivní i preventivní funkce.

17. Krajský soud proto z podnětu odvolání státního zástupce napadený rozsudek ve výroku o trestu podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 trestního řádu zrušil a za podmínek § 259 odst. 3 trestního řádu sám obžalovanému uložil jednak souhrnný trest odnětí svobody vyměřený opět ve stejné výměře jako prvý soud, tj. v trvání 18 měsíců, znovu jako trest podmíněně odložený, neboť obžalovaný svojí dosavadní bezúhonností splňuje podmínky zákona pro uložení tohoto druhu trestu, přičemž délku zkušební doby stanovil shodnou 2letou, když samozřejmě obligatorně zrušil výrok o trestu souhrnným trestem dotčeného rozsudku Okresního soudu Praha-západ ze dne 26. 11. 2024, číslo jednací 14 T 106/2024-187, společně s dalšími výroky na tento výrok obsahově navazujícími, a vedle toho tohoto trestu uložil také podle § 67 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku trest peněžitý, jehož výši s ohledem na finanční situaci obžalovaného stanovil podle § 68 odstavce 1, 2 trestního zákoníku v počtu 50 denních sazeb po 2 000 Kč, tj. 100 000 Kč. Obžalovaný, jak vypověděl, a soud nemá důvod mu v tomto směru nevěřit, si jako podnikatel v oblasti farmacie vydělá měsíčně cca 90 000 Kč, přičemž jeho osobní poměry a majetkové potencialita (vyživovací povinnost k jednomu dítěti narozenému v roce 2022, nezadluženost) nespovídají o tom, že by tento trest byl v jeho případě nedobytný.
18. **Zpřísněním výroku o trestu** tak bylo odvolání státního zástupce vyhověno.
19. Naproti tomu se odvolání obžalovaného nemohlo setkat s úspěchem, a proto bylo podle § 256 trestního řádu **zamítnuto jako nedůvodné.**

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **není** další řádný opravný prostředek **přípustný.**

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat **dovolání** k Nejvyššímu soudu v Brně, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti němuž dovolání směřuje, podáním u soudu, který ve věci rozhodoval v I. stupni. Dovolání lze podat pouze z důvodů uvedených v § 265b trestního řádu. Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí, a to ve prospěch či v neprospěch obviněného, obviněný pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání za dovolání nepovažuje, byť by bylo takto označeno.

Praha 21. října 2025

JUDr., Mgr. Ivana Doubková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kulhavá